

Je do - ko - ná - no! Pán již zmí - rá,
 Král slá - vy říš svou o - te - ví - rá,
 můj Je - žíš ti - še u - sí - ná,
 mé slu - nce spá - sy zha - sí - ná.
 Však zno - va zas se ro - ze - dní!
 „Je do - ko - ná - no!“ mo - cně zní.

2. Je dokonáno! Tak Ten praví, / jenž slovem tím se v paměť vryl; /
 žal jeho věrné srdce tráví, / mou skálu spásy mrak již skryl; /
 však první On i poslední! / „Je dokonáno!“ věrně zní.
3. Je dokonáno! Hříchy moje / mi nesklíčují srdce víc; / již otevře -
 ny spásy zdroje, / již vyjasněna Boží líc. / Tím, srdce mé, se uklid -
 ni! / „Je dokonáno!“ sladce zní.
4. Je dokonáno! Duch můj touží / tam k hrobu tvému zaletět, /
 sbor andělů kde Tobě slouží; / rač v mé též srdce pohledět /
 a láskou svou je obepni! / „Je dokonáno!“ blaze zní.
5. Je dokonáno! Hrobu kámen / tvůj ustelu si v Páně zem, /
 tam houfy andělů jsa chráněn, / jak Jákob usnu blahým snem, /
 jenž zem mi v nebe promění. / „Je dokonáno!“ slavně zní.